

عنوان مقاله:

چشم انداز زمان آینده و پیشرفت تحصیلی: نقش واسطه ای خود نظم جویی بلندمدت و ادراک سودمندی تکالیف تحصیلی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 14، شماره 54 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محسن افشاری - دکتری روان شناسی تربیتی دانشگاه تهران

میثم شیرزادی فرد - دانشجوی دکتری روان شناسی تربیتی دانشگاه تهران

رضا قربان جهرمی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین نقش واسطه ای خود نظم جویی بلندمدت و سودمندی ادراک شده در رابطه بین چشم انداز زمان آینده با پیشرفت تحصیلی در قالب یک مدل نظری بود. بدین منظور 572 نفر از دانش آموزان پایه سوم تجربی، که در سال تحصیلی 94-95 در شهر کرج مشغول به تحصیل بودند، با استفاده از روش نمونه برداری طبقه ای با انتساب متناسب انتخاب شدند و به مقیاس چشم انداز زمان آینده (هاسمن و شل، 2008)، سیاهه خود نظم جویی نوجوانی (مویلانن، 2007) و مقیاس سودمندی ادراک شده (میلر و دیگران، 1999) پاسخ دادند. پیشرفت تحصیلی نیز از طریق میانگین سه درس اصلی فیزیک، شیمی و زیست شناسی اندازه گیری شد. روش آماری مدل یابی معادلات ساختاری نشان داد که مدل فرضی پژوهش با داده ها برازش دارد و مولفه جاذبه هم به طور مستقیم و هم به واسطه سودمندی ادراک شده و مولفه سرعت نیز هم به طور مستقیم و هم به واسطه خود نظم جویی بلندمدت بر پیشرفت تحصیلی تاثیر می گذارد. اثر مستقیم مولفه ارتباط بر پیشرفت تحصیلی معنادار نبود، اما اثر غیر مستقیم آن به واسطه خود نظم جویی بلندمدت و سودمندی ادراک شده بر پیشرفت تحصیلی معنادار بود. بر اساس یافته های پژوهش چشم انداز زمان آینده به طور مستقیم و به واسطه خود نظم جویی و سودمندی ادراک شده بر پیشرفت تحصیلی تاثیر می گذارد.

کلمات کلیدی:

سودمندی ادراک شده، پیشرفت تحصیلی، چشم انداز زمان آینده، خود نظم جویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/877058>

